

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) 2019/2026

z dne 21. novembra 2019

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 v zvezi z dobavo blaga ali opravljanjem storitev, ki jih omogočajo elektronski vmesniki, in posebnimi ureditvami za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ter prodajajo blago na daljavo in opravljajo nekatere domače dobave blaga

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ in zlasti člena 397 Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2006/112/ES je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2017/2455 ⁽²⁾, ki je med drugim razširila področje uporabe posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža v Skupnosti in ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, na vse vrste storitev ter na prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga. Z Direktivo (EU) 2017/2455 so bile poleg tega uvedene nekatere določbe za davčne zavezance, ki omogočajo dobavo blaga ali opravljanje storitev drugih davčnih zavezancev prek elektronskega vmesnika, kot so trg, platforma, portal ali podobno sredstvo.
- (2) Podrobne določbe za uporabo navedenih posebnih ureditev iz Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 ⁽³⁾ bi bilo treba po razširitvi njenega področja uporabe posodobiti.
- (3) Opredelitvi pojmov „prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti“ in „prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga“ iz Direktive 2006/112/ES zajemata tudi dobavo blaga, pri kateri dobavitelj posredno sodeluje pri njegovem odpošiljanju ali prevozu prejemniku. Zato je za zagotovitev pravilne in enotne uporabe navedenih opredelitev v vseh državah članicah ter povečanje pravne varnosti za gospodarske subjekte in davčne uprave treba pojasniti in opredeliti pomen izraza „posredno“ v tem kontekstu.
- (4) Za zagotovitev enotne uporabe določb o davčnih zavezancih, ki omogočajo dobavo blaga in opravljanje storitev v Skupnosti, v vseh državah članicah ter za izboljšanje pravne varnosti za davčne zavezance, za katere veljajo pravila o davku na dodano vrednost (DDV), in za davčne uprave, ki ta pravila izvajajo, bi bilo treba dodatno opredeliti pomen izraza „omogočati“ in pojasniti, kdaj se ne šteje, da davčni zavezanec omogoča dobavo blaga ali opravljanje storitev prek elektronskega vmesnika.

⁽¹⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L 348, 29.12.2017, str. 7).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

- (5) Za zagotovitev enotne uporabe pravil o DDV je treba jasno opredeliti trenutek, ko se lahko šteje, da je bilo plačilo prejemnika sprejeto, da se lahko določi, v katerem davčnem obdobju je treba prijaviti dobavo, ki jo opravijo davčni zavezanci, ki omogočajo dobavo blaga v Skupnosti prek elektronskega vmesnika, ali kateri koli davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev za prodajo na daljavo blaga, uvoženega s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav.
- (6) Določiti je treba, kakšne informacije bi bilo treba hraniti v evidencah davčnih zavezancev, ki omogočajo dobavo blaga in opravljanje storitev v Skupnosti prek elektronskega vmesnika. Pri tem bi bilo treba upoštevati naravo informacij, ki so na voljo tem davčnim zavezancem, njihov pomen za davčne uprave in zahtevo, da mora biti tako računovodenje in vodenje evidenc sorazmerno, da se zagotovi skladnost s pravicami in obveznostmi iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta (*).
- (7) Pri davčnem zavezancu, ki omogoča nekatere dobave blaga v Skupnosti prek elektronskega vmesnika, se šteje, da je sam prejel in dobavil blago ter mora za to dobavo plačati DDV. Upoštevati je treba, da se morda tak davčni zavezanec za ustrezno prijavo in plačilo dolgovanega zneska DDV zanaša na točnost informacij, ki mu jih predložijo dobavitelji, ki prodajajo blago prek tega elektronskega vmesnika. Zato je primerno določiti, da v primeru, ko so informacije, ki jih je prejel, napačne, tak davčni zavezanec ni odgovoren za znesek DDV, ki presega znesek DDV, ki ga je prijavil in plačal za to dobavo, če lahko dokaže, da ni vedel in ne bi mogel razumno vedeti, da so bile informacije, ki jih je prejel, napačne. Na podlagi tega bi lahko države članice navedene davčne zavezance oprostile dodatnih plačil DDV, če so delovali v dobri veri.
- (8) Za zmanjšanje upravnega bremena davčnih zavezancev, ki omogočajo nekatere dobave blaga v Skupnosti prek elektronskega vmesnika, je ustrezno zagotoviti, da jim ne bo treba dokazovati statusa prodajalca in prejemnika. Zato bi bilo treba uvesti nekatere izpodbojne predpostavke, v skladu s katerimi se dobavitelji, ki prodajajo blago prek tega elektronskega vmesnika, štejejo za davčne zavezance, njihovi prejemniki pa za osebe, ki niso davčni zavezanci.
- (9) Da bi se izognili dvomom, je treba določiti, da je identifikacijska številka, dodeljena posredniku, ki deluje v imenu in za račun davčnega zavezanca, ki uporablja uvozno ureditev, pooblastilo, da lahko deluje kot posrednik, vendar je posrednik ne more uporabiti za predložitev obračuna DDV za obdavčljive transakcije, ki jih izvaja sam.
- (10) Določba, s katero se davčnemu zavezancu, ki prostovoljno preneha uporabljati posebno ureditev, prepreči, da bi lahko v dveh koledarskih četrtletjih spet začel uporabljati navedeno posebno ureditev, se državam članicam ne zdi uporabna in bi lahko dodatno obremenila zadevne davčne zavezance. To določbo bi bilo zato treba črtati.
- (11) Da se omeji učinek spremembe načina popravilja prejšnjih obračunov DDV v okviru posebne ureditve z vidika informacijske tehnologije, je bolje določiti, da se spremembe obračuna DDV, ki se nanašajo na davčno obdobje pred datumom, od katerega morajo države članice izvajati nacionalne ukrepe za uskladitev s členoma 2 in 3 Direktive (EU) 2017/2455, izvedejo s spremembami tega obračuna. Ker bo treba spremembe prejšnjih obračunov DDV za davčna obdobja od 1. januarja 2021 predložiti v naslednjem obračunu, davčni zavezanci, izključeni iz posebne ureditve, ne bodo več mogli izvesti popravkov v naslednjem obračunu. Zato je treba zagotoviti, da se bodo ti popravki izvedli neposredno pri davčnih organih zadevnih držav članic potrošnje.
- (12) Ker mora biti ime prejemnika v evidencah davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev, navedeno samo, če je temu davčnemu zavezancu na voljo, ni potrebno za opredelitev države članice, v kateri je dobava predmet DDV, in bi lahko privedlo do težav, povezanih z varstvom osebnih podatkov, zato ga ni več treba vključiti v obvezne evidence davčnih zavezancev, ki uporabljajo posebno ureditev. Da bi olajšali nadzor nad dobavo blaga, zajeto v posebni ureditvi, pa je treba med informacije, ki jih morajo hraniti davčni zavezanci, vključiti informacije o vračilu blaga ter številkah pošiljk ali transakcijskih številkah.

(* Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (13) Da bi zagotovili skladnost med posebno ureditvijo za prijavo in plačilo uvoznega DDV na eni strani in carinskimi določbami v zvezi z odlogom plačila carinskih dajatev in obveznostmi za osebe, ki predložijo blago carinam, na drugi strani, ter da bi zajamčili pravilno plačilo uvoznega DDV, kadar se uporablja ta ureditev, bi bilo treba določiti, da bi za mesečno plačilo uvoznega DDV v okviru posebne ureditve lahko veljali običajni pogoji, na podlagi katerih je v skladu s carinsko zakonodajo dovoljen odlog plačila uvozne dajatve. Poleg tega bi bilo treba določiti, da države članice zaradi uporabe posebne ureditve niso dolžne od osebe, ki blago predloži carinskemu organu, zahtevati, da jo je oseba, ki ji je blago namenjeno, pooblastila za to, da v njenem imenu predloži blago carinskemu organu.
- (14) Izvedbeno uredbo (EU) št. 282/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Izvedbena uredba (EU) št. 282/2011 se spremeni:

(1) poglavje IV se spremeni:

(a) naslov poglavja IV se nadomesti z naslednjim:

„OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

(NASLOV IV DIREKTIVE 2006/112/es)

ODDELEK 1

Dobava blaga

(Členi 14 do 19 Direktive 2006/112/ES)“;

(b) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 5a

Za namene uporabe člena 14(4) Direktive 2006/112/ES se šteje, da je bilo blago odposlano ali prepeljano s strani ali za račun dobavitelja, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri odpošiljanju ali prevozu blaga, zlasti v naslednjih primerih:

- (a) če dobavitelj odpošiljanje ali prevoz blaga odda podizvajalcu, tj. tretji osebi, ki blago dobavi prejemniku;
- (b) če odpošiljanje ali prevoz blaga zagotavlja tretja oseba, vendar je dobavitelj v celoti ali delno odgovoren za dobavo blaga prejemniku;
- (c) če dobavitelj izda račun in zaračuna prevoznino prejemniku, nato pa jo plača tretji osebi, ki bo organizirala odpošiljanje ali prevoz blaga;
- (d) če dobavitelj na kakršen koli način spodbuja storitve dobave prejemniku s strani tretje osebe, poveže prejemnika in tretjo osebo ali tretji osebi kako drugače zagotovi informacije, ki jih potrebuje za dobavo blaga prejemniku.

Da je bilo blago odposlano ali prepeljano s strani ali za račun dobavitelja, pa se ne šteje, kadar prejemnik sam prepelje blago ali kadar prejemnik organizira dobavo blaga s tretjo osebo, dobavitelj pa posredno ali neposredno ni vključen v zagotavljanje ali organizacijo odpošiljanja ali prevoza navedenega blaga.

Člen 5b

Za namene uporabe člena 14a Direktive 2006/112/ES izraz ‚omogoča‘ pomeni uporabo elektronskega vmesnika, ki prejemniku in dobavitelju, ki ponuja blago za prodajo prek elektronskega vmesnika, omogoča, da se povežeta, kar privede do dobave blaga prek tega elektronskega vmesnika.

Ne šteje se, da davčni zavezanec omogoča dobavo blaga, kadar velja vse od navedenega:

- (a) navedeni davčni zavezanec niti neposredno niti posredno ne določa nobenih splošnih pogojev, pod katerimi se opravi dobava blaga;
- (b) navedeni davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri odobritvi zaračunavanja plačila prejemniku;
- (c) navedeni davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri naročanju ali dobavi blaga;

Člen 14a Direktive 2006/112/ES se ne uporablja za davčnega zavezanca, ki zagotavlja samo kar koli od naslednjega:

- (a) obdelavo plačil v zvezi z dobavo blaga;
- (b) vključitev na seznam ali oglaševanje blaga;
- (c) preusmeritev ali prenos prejemnikov na druge elektronske vmesnike, na katerih se prodaja blago, brez nadaljnega poseganja v dobavo.

Člen 5c

Za namene uporabe člena 14a Direktive 2006/112/ES davčni zavezanec, za katerega se šteje, da je sam prejel in dobavil blago, ni odgovoren za plačilo zneska DDV, ki presega DDV, ki ga je prijavil in plačal za to dobavo, kadar velja vse od navedenega:

- (a) davčni zavezanec se za ustrezno prijavo in plačilo zneska DDV na zadevno dobavo zanaša na informacije, ki mu jih predložijo dobavitelji, ki prodajajo blago prek elektronskega vmesnika, ali druge tretje osebe;
- (b) informacije iz točke (a) so napačne;
- (c) davčni zavezanec lahko dokaže, da ni vedel in ni mogel razumno vedeti, da so informacije nepravilne.

Člen 5d

Razen če ima informacije o nasprotnem, davčni zavezanec, za katerega se šteje, da je prejel in dobavil blago na podlagi člena 14a Direktive 2006/112/ES, predpostavlja, da:

- (a) je prodajalec blaga prek elektronskega vmesnika davčni zavezanec;
- (b) kupec zadevnega blaga ni davčni zavezanec;
- (c) pred členom 6 se vstavi naslednji naslov:

„ODDELEK 2

Opravljanje storitev

(Členi 24 do 29 Direktive 2006/112/ES)“;

- (2) člen 14 se črta;

(3) vstavi se naslednje poglavje:

„POGLAVJE Va

OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DDV

(NASLOV VI DIREKTIVE 2006/112/ES)

Člen 41a

Za namene uporabe člena 66a Direktive 2006/112/ES je trenutek, ko je bilo sprejeto plačilo, trenutek, ko dobavitelj, ki prodaja blago prek elektronskega vmesnika, ali kdo drug za njegov račun od prejemnika prejme potrdilo o plačilu, sporočilo o odobritvi plačila ali zavezo za plačilo ne glede na to, kdaj je izvršeno dejansko plačilo, kar je prej.“;

(4) v poglavju X se vstavi naslednji oddelek:

„ODDELEK 1B

Računovodenje

(Členi 241 do 249 Direktive 2006/112/ES)

Člen 54b

1. Za namene uporabe člena 242a Direktive 2006/112/ES izraz ‚omogoča‘ pomeni uporabo elektronskega vmesnika, ki prejemniku in dobavitelju, ki ponuja storitve ali blago za prodajo prek elektronskega vmesnika, omogoča, da se povežeta, kar privede do dobave blaga ali opravljanja storitev prek tega elektronskega vmesnika.

Izraz ‚omogoča‘ pa ne zajema dobave blaga ali opravljanja storitev, pri katerem velja vse od navedenega:

- (a) davčni zavezanec niti neposredno niti posredno ne določa nobenih pogojev, pod katerimi se opravi dobava;
- (b) davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri odobritvi zaračunavanja plačila prejemniku;
- (c) davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri naročanju ali dobavi blaga ali pri opravljanju storitev.

2. Za namene uporabe člena 242a Direktive 2006/112/ES izraz ‚omogoča‘ ne zajema primerov, ko davčni zavezanec zagotavlja samo kar koli od naslednjega:

- (a) obdelavo plačil v zvezi z dobavo blaga ali storitev;
- (b) vključitev na seznam ali oglaševanje blaga ali storitev;
- (c) preusmeritev ali prenos prejemnikov na druge elektronske vmesnike, ki ponujajo blago ali storitve, brez nadaljnjega poseganja v dobavo blaga oziroma opravljanje storitev.

Člen 54c

1. Davčni zavezanec iz člena 242a Direktive 2006/112/ES hrani naslednje evidence v zvezi z dobavo, pri kateri se šteje, da je sam prejel in dobavil blago v skladu s členom 14a Direktive 2006/112/ES, ali kadar sodeluje pri zagotavljanju elektronsko opravljenih storitev, pri katerih se šteje, da deluje v svojem imenu v skladu s členom 9a te uredbe:

- (a) evidence iz člena 63c te uredbe, kadar se je davčni zavezanec odločil, da bo uporabljal eno od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES;

- (b) evidence iz člena 242 Direktive 2006/112/ES, kadar se davčni zavezanec ni odločil, da bo uporabljal katero od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES.
2. Davčni zavezanec iz člena 242a Direktive 2006/112/ES v zvezi z dobavo poleg informacij iz odstavka 1 hrani še naslednje informacije:
- (a) ime, poštni naslov in elektronski naslov ali spletno mesto dobavitelja, čigar dobava se omogoča prek elektronskega vmesnika, če je na voljo, pa tudi:
- (i) identifikacijsko številko za DDV ali nacionalno davčno številko dobavitelja;
 - (ii) številko bančnega računa ali številko virtualnega računa dobavitelja;
- (b) opis blaga, njegovo vrednost, pa tudi kraj, kjer se zaključi odpošiljanje ali prevoz blaga, skupaj s časom dobave in, če je na voljo, številko naročila ali enotno transakcijsko številko;
- (c) opis storitev, njihovo vrednost, pa tudi informacije, na podlagi katerih se lahko določita kraj in čas dobave ter, če je na voljo, številka naročila ali enotna transakcijska številka.“;
- (5) oddelek 2 poglavja XI se nadomesti z naslednjim:

„ODDELEK 2

Posebne ureditve za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ali ki prodajajo blago na daljavo ali opravljajo nekatere domače dobave blaga

(Členi 358 do 369x Direktive 2006/112/ES)

Pododdelek 1

Opredelitev pojmov

Člen 57a

V tem oddelku se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) ‚neunijska ureditev‘ pomeni posebno ureditev za storitve iz oddelka 2 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti;
- (2) ‚unijska ureditev‘ pomeni posebno ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, za dobavo blaga v državi članici prek elektronskih vmesnikov, ki omogočajo dobavo, in za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki imajo sedež v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje, iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES;
- (3) ‚uvozna ureditev‘ pomeni posebno ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES;
- (4) ‚posebna ureditev‘ glede na sobesedilo pomeni neunijsko ureditev, ‚unijsko ureditev‘ ali ‚uvozno ureditev‘;
- (5) ‚davčni zavezanec‘ pomeni davčnega zavezanca iz člena 359 Direktive 2006/112/ES, ki mu je dovoljena uporaba neunijske ureditve, davčnega zavezanca iz člena 369b navedene direktive, ki mu je dovoljena uporaba unijske ureditve, ali davčnega zavezanca iz člena 369m navedene direktive, ki mu je dovoljena uporaba uvozne ureditve;
- (6) ‚posrednik‘ pomeni osebo, opredeljeno v točki (2) drugega odstavka člena 369l Direktive 2006/112/ES.

Pododdelek 2

Uporaba unijske ureditve

Člen 57b

(črtano)

Pododdelek 3

Področje uporabe unijske ureditve

Člen 57c

Unijska ureditev se ne uporablja za storitve, ki se opravljajo v državi članici, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto. Opravljanje teh storitev se prijavi pristojnim davčnim organom navedene države članice v obračunu DDV, kot je določeno v členu 250 Direktive 2006/112/ES.

Pododdelek 4

Identifikacija

Člen 57d

1. Če davčni zavezanec državi članici identifikacije sporoči, da namerava uporabljati neunijsko ureditev ali unijsko ureditev, se ta posebna ureditev uporablja od prvega dne naslednjega koledarskega četrtletja.

V primeru prve dobave blaga ali prvega opravljanja storitev, ki jih zajema neunijska ureditev ali unijska ureditev, pred navedenim datumom, pa se posebna ureditev uporablja od datuma, ko je bilo blago prvič dobavljeno ali ko so bile storitve prvič opravljene, če davčni zavezanec državi članici identifikacije podatke o začetku dejavnosti iz te ureditve sporoči najpozneje deseti dan meseca, ki sledi prvi dobavi blaga ali prvemu opravljanju storitev.

2. Če davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, državo članico identifikacije obvesti, da namerava uporabljati uvozno ureditev, se ta posebna ureditev uporablja od dneva, ko je bila davčnemu zavezancu ali posredniku dodeljena individualna identifikacijska številka za DDV za uvozno ureditev, kot je določeno v členu 369q(1) in (3) Direktive 2006/112/ES.

Člen 57e

Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki uporablja unijsko ureditev, identificira prek njegove identifikacijske številke za DDV iz členov 214 in 215 Direktive 2006/112/ES.

Individualna identifikacijska številka, ki se posredniku dodeli na podlagi člena 369q(2) Direktive 2006/112/ES, temu omogoča, da lahko deluje kot posrednik za račun davčnih zavezancev, ki uporabljajo uvozno ureditev. Posrednik pa te številke ne sme uporabljati za vložitev obračuna DDV za obdavčljive transakcije.

Člen 57f

1. Če davčni zavezanec, ki uporablja unijsko ureditev, ne izpolnjuje več pogojev iz opredelitve, določene v točki (2) člena 369a Direktive 2006/112/ES, država članica, v kateri je bil identificiran, preneha biti država članica identifikacije.

Če pa davčni zavezanec še vedno izpolnjuje pogoje za uporabo te posebne ureditve, za to, da še naprej uporablja to ureditev, kot novo državo članico identifikacije navede državo članico, v kateri ima sedež svoje dejavnosti, če sedež njegove dejavnosti ni v Skupnosti, pa državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto. Če davčni zavezanec, ki za dobavo blaga uporablja unijsko ureditev, nima sedeža v Skupnosti, kot novo državo članico identifikacije navede državo članico, iz katere odpošilja ali prevažata blago.

Če se država članica identifikacije spremeni v skladu z drugim pododstavkom, se ta sprememba uporablja od datuma, ko davčni zavezanec nima več sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote v državi članici, ki jo je prej navedel kot državo članico identifikacije, ali od datuma, ko navedeni davčni zavezanec neha odpošiljati ali prevažati blago iz navedene države članice.

2. Če davčni zavezanec, ki uporablja uvozno ureditev, ali posrednik, ki deluje za njegov račun, ne izpolnjuje več pogojev iz točk (b) do (e) točke 3 drugega odstavka člena 369l Direktive 2006/112/ES, država članica, v kateri je bil identificiran davčni zavezanec ali njegov posrednik, preneha biti država članica identifikacije.

Če pa davčni zavezanec ali njegov posrednik še vedno izpolnjuje pogoje za uporabo te posebne ureditve, za to, da še naprej uporablja to ureditev, kot novo državo članico identifikacije navede državo članico, v kateri ima sedež svoje dejavnosti, če sedež njegove dejavnosti ni v Skupnosti, pa državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto.

Če se država članica identifikacije spremeni v skladu z drugim pododstavkom, se ta sprememba uporablja od datuma, ko davčni zavezanec ali njegov posrednik nima več sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote v državi članici, ki jo je prej navedel kot državo članico identifikacije.

Člen 57g

1. Davčni zavezanec, ki uporablja neunijsko ureditev ali unijsko ureditev, lahko to posebno ureditev preneha uporabljati ne glede na to, ali še vedno dobavlja blago ali opravlja storitve, ki jih zajema ta posebna ureditev. Davčni zavezanec obvesti državo članico identifikacije najpozneje 15 dni pred koncem koledarskega četrtertletja, ki je pred tistim, v katerem namerava prenehati uporabljati ureditev. Prenehanje začne veljati prvi dan naslednjega koledarskega četrtertletja.

Obveznosti DDV, ki se nanašajo na dobavljeno blago ali opravljene storitve, nastale po datumu, ko je prenehanje začelo veljati, se poravnajo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje.

2. Davčni zavezanec, ki uporablja uvozno ureditev, lahko to ureditev neha uporabljati ne glede na to, ali še naprej prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, obvesti državo članico identifikacije najpozneje 15 dni pred koncem meseca, ki je pred tistim, v katerem namerava prenehati uporabljati ureditev. Prenehanje začne veljati prvi dan naslednjega meseca in davčni zavezanec ureditve ne sme več uporabljati za dobave, izvedene od tistega dne.

Pododdelek 5

Obveznosti poročanja

Člen 57h

1. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, državo članico identifikacije po elektronski poti najpozneje deseti dan meseca, ki sledi prenehanju ali spremembi, obvesti o čemer koli od navedenega:

- (a) o prenehanju opravljanja dejavnosti, ki so zajete v posebni ureditvi;
- (b) če se dejavnosti, ki so zajete v posebni ureditvi, spremenijo tako, da ne izpolnjuje več pogojev za uporabo te posebne ureditve;
- (c) o morebitnih spremembah v zvezi z že posredovanimi podatki državi članici identifikacije.

2. Če se država članica identifikacije spremeni v skladu s členom 57f, davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, o spremembi obvesti obe zadevni državi članici najpozneje deseti dan meseca, ki sledi tej spremembi. Novi državi članici identifikacije sporoči podatke o registraciji, ki se zahtevajo, ko davčni zavezanec prvič uporabi posebno ureditev.

Pododdelek 6

Izvzetje

Člen 58

1. Če davčni zavezanec, ki uporablja eno od posebnih ureditev, izpolnjuje eno ali več meril za izključitev iz člena 369e ali za izbris iz identifikacijskega registra iz člena 363 oziroma člena 369r(1) in (3) Direktive 2006/112/ES, država članica identifikacije davčnega zavezanca izključi iz te ureditve.

Samo država članica identifikacije lahko davčnega zavezanca izključi iz ene od posebnih ureditev.

Država članica identifikacije pri odločitvi o izključitvi ali izbrisu upošteva vse informacije, ki jih ima na voljo, vključno z informacijami, ki jih posredujejo druge države članice.

2. Izključitev davčnega zavezanca iz neunijske ureditve ali unijske ureditve začne veljati s prvim dnevom koledarskega četrtertletja po dnevnu, na katerega je bila odločitev o izključitvi po elektronski pošti poslana davčnemu zavezancu. Če pa je izključitev posledica spremembe sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote ali kraja, iz katerega se začne odpošiljati ali prevažati blago, prične veljati z dnem te spremembe.

3. Izključitev davčnega zavezanca iz uvozne ureditve začne veljati s prvim dnevom meseca po dnevnu, na katerega je bila odločitev o izključitvi po elektronski pošti poslana davčnemu zavezancu, razen v naslednjih primerih:

(a) če je izključitev posledica spremembe sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, pri čemer začne izključitev veljati z dnem te spremembe;

(b) če je izključitev posledica nenehnega kršenja pravil te ureditve, pri čemer začne izključitev veljati z dnem po dnevnu, na katerega je bila odločitev o izključitvi po elektronski pošti poslana davčnemu zavezancu.

4. Razen v primeru, zajetem v točki (b) odstavka 3, individualna identifikacijska številka za DDV, ki je bila dodeljena za uporabo uvozne ureditve, ostane veljavna tako dolgo, kot je potrebno za uvoz blaga, ki je bilo dobavljeno pred datumom izključitve, vendar ne več kot dva meseca od tega datuma.

5. Če posrednik izpolnjuje eno od meril za izbris iz člena 369r(2) Direktive 2006/112/ES, država članica identifikacije posrednika izbriše iz identifikacijskega registra in davčne zavezance, ki jih zastopa posrednik, izključi iz uvozne ureditve.

Posrednika lahko iz identifikacijskega registra izbriše samo država članica identifikacije.

Država članica identifikacije pri odločitvi o izbrisu upošteva vse informacije, ki jih ima na voljo, vključno z informacijami, ki jih posredujejo druge države članice.

Izbris posrednika iz identifikacijskega registra začne veljati s prvim dnevom meseca po dnevnu, na katerega je bila odločitev o izbrisu po elektronski pošti poslana posredniku in davčnim zavezancem, ki jih predstavlja, razen v naslednjih primerih:

(a) če je izbris posledica spremembe sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, pri čemer začne izbris veljati z dnem te spremembe;

(b) če je izbris posrednika posledica nenehnega kršenja pravil uvozne ureditve, pri čemer začne izbris veljati z dnem po dnevnu, na katerega je bila odločitev o izbrisu po elektronski pošti poslana posredniku in davčnim zavezancem, ki jih predstavlja.

Člen 58a

Pri davčnem zavezancu, ki uporablja posebno ureditev in ki v obdobju dveh let v nobeni državi članici potrošnje ne opravi nobene dobave blaga ali storitev, zajetih v tej ureditvi, se šteje, da so se njegove obdavčljive dejavnosti končale v smislu točke (b) člena 363, točke (b) člena 369e, točke (b) člena 369r(1) oziroma točke (b) člena 369r(3) Direktive 2006/112/ES. To prenehanje mu ne preprečuje, da uporablja posebno ureditev, če ponovno prične s svojimi dejavnostmi, zajetimi s katero koli ureditvijo.

Člen 58b

1. Če je davčni zavezanec izključen iz ene od posebnih ureditev, ker nenehno krši pravila te ureditve, ta davčni zavezanec ostane izključen iz uporabe katere koli posebne ureditve v vseh državah članicah dve leti po obračunskem obdobju, v katerem je bil izključen.

Vendar se prvi pododstavek ne uporablja za uvozno ureditev, pri kateri je bila izključitev posledica nenehnega kršenja pravil s strani posrednika, ki deluje za račun davčnega zavezanca.

Če je posrednik izbrisan iz identifikacijskega registra zaradi nenehnega kršenja pravil uvozne ureditve, kot posrednik ne sme delovati dve leti po mesecu, v katerem je bil izbrisan iz tega registra.

2. Šteje se, da davčni zavezanec ali njegov posrednik nenehno krši pravila v zvezi s katero koli posebno ureditvijo v smislu točke (d) člena 363, točke (d) člena 369e, točke (d) člena 369r(1), točke (c) člena 369r(2) ali točke (d) člena 369r(3) Direktive 2006/112/ES vsaj v naslednjih primerih:

- (a) če je država članica identifikacije njemu ali posredniku, ki deluje za njegov račun, za tri neposredno predhodna obračunska obdobja izdala opomine v skladu s členom 60a ter obračun DDV za vsako od teh obračunskih obdobj ni bil predložen v desetih dneh po tem, ko je bil opomin poslan;
- (b) če je država članica identifikacije njemu ali posredniku, ki deluje za njegov račun, za tri neposredno predhodna obračunska obdobja izdala opomine v skladu s členom 63a ter niti on niti posrednik, ki deluje za njegov račun, ni plačal celotnega zneska prijavljenega DDV za vsako od teh obračunskih obdobj v desetih dneh po tem, ko je bil opomin poslan, razen če preostali neplačani znesek znaša manj kot 100 EUR za vsako obračunsko obdobje;
- (c) če po zahtevku države članice identifikacije in en mesec po naknadnem opominu s strani države članice identifikacije niti on niti posrednik, ki deluje za njegov račun, ni dal na voljo v elektronski obliki evidenc iz členov 369, 369k in 369x Direktive 2006/112/ES.

Člen 58c

Davčni zavezanec, ki je bil izključen iz neunijske ureditve ali unijske ureditve, poravna neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje vse obveznosti DDV, povezane z dobavo blaga ali opravljenimi storitvami, ki so nastale po datumu, ko je izključitev začela veljati.

Pododdelek 7

Obračun DDV

Člen 59

1. Vsako obračunsko obdobje v smislu členov 364, 369f ali 369s Direktive 2006/112/ES je ločeno obračunsko obdobje.
2. Če se v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 člena 57d neunijska ureditev ali unijska ureditev uporablja od datuma prve dobave blaga ali prvega opravljanja storitve, davčni zavezanec predloži ločen obračun DDV za koledarsko četrtletje, v katerem je bilo blago prvič dobavljeno ali so bile storitve prvič opravljene.
3. Če je davčni zavezanec v obračunskem obdobju registriran na podlagi neunijske ureditve in unijske ureditve, predloži obračun DDV in izvrši ustrezna plačila državi članici identifikacije za vsako ureditev v zvezi dobavo blaga ali opravljanjem storitev v zadevnih obdobjih, ki jih pokriva ta ureditev.
4. Če se država članica identifikacije v skladu s členom 57f spremeni po prvem dnevu zadevnega obračunskega obdobja, davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, prejšnji in novi državi članici identifikacije predloži obračun DDV in izvrši ustrezna plačila za blago, ki je bilo dobavljeno, oziroma storitve, ki so bile opravljene, v vsakem od obdobj, ko sta bili državi članici državi članici identifikacije.

Člen 59a

Če davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev, v obračunskem obdobju v nobeni državi članici potrošnje ne dobavi blaga ali opravi storitev po posebni ureditvi ter mu ni treba popraviti nobenih prejšnjih obračunov, on ali posrednik, ki deluje za njegov račun, predloži obračun DDV, v katerem navede, da v navedenem obdobju ni dobavljal blaga ali opravljal storitev (nični obračun DDV).

Člen 60

Zneski v obračunih DDV, predloženih po posebnih ureditvah, se ne zaokrožujejo navzgor ali navzdol k najbližji celi denarni enoti. Prijavi in nakaže se natančen znesek DDV.

Člen 60a

Če obračun DDV ni predložen v skladu s členi 364, 369f ali 369s Direktive 2006/112/ES, država članica identifikacije davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, po elektronski poti opomni o obveznosti predložitve takega obračuna. Država članica identifikacije opomin izda deseti dan po tem, ko bi obračun moral biti predložen, ter po elektronski poti obvesti druge države članice, da je bil opomin izdan.

Za vse naknadne opomine in ukrepe, sprejete za odmero in izterjavo DDV, je odgovorna zadevna država članica potrošnje.

Ne glede na izdane opomine ter sprejete ukrepe s strani države članice potrošnje davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, obračun DDV predloži državi članici identifikacije.

Člen 61

1. Spremembe zneskov v obračunu DDV za obdobja do zadnjega obračunskega obdobja v letu 2020 se po predložitvi tega obračuna DDV opravijo le v obliki sprememb tega obračuna in ne v obliki prilagoditev enega od pozneje predloženih obračunov.

Spremembe zneskov v obračunu DDV za obdobja od prvega obračunskega obdobja v letu 2021 se po predložitvi tega obračuna DDV opravijo le v obliki prilagoditev enega od pozneje predloženih obračunov.

2. Spremembe iz odstavka 1 se elektronsko predložijo državi članici identifikacije v treh letih od datuma, do katerega se je zahtevala predložitev prvotnega obračuna.

To pa ne vpliva na pravila države članice potrošnje glede odmere ter sprememb in dopolnitev.

Člen 61a

1. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, predloži končni obračun DDV in vse morebitne zapoznele prejšnje obračune ter izvrši ustrezna plačila državi članici, ki je bila država članica identifikacije v trenutku prenehanja, izključitve ali spremembe, kadar:

- (a) preneha uporabljati eno od posebnih ureditev;
- (b) je izključen iz ene od posebnih ureditev;
- (c) v skladu s členom 57f spremeni državo članico identifikacije.

Vsi popravki končnega obračuna in prejšnjih obračunov, do katerih pride po predložitvi končnega obračuna, se izvedejo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje.

2. Posrednik opravi predložitev končnih obračunov DDV za vse davčne zavezance, za račun katerih deluje, in vse zapoznele predložitve prejšnjih obračunov ter izvrši ustrezna plačila državi članici, ki je bila država članica identifikacije v trenutku izbrisa ali spremembe, kadar:

- (a) je izbrisan iz identifikacijskega registra;
- (b) v skladu s členom 57f (2) spremeni državo članico identifikacije.

Vsi popravki končnega obračuna in prejšnjih obračunov, do katerih pride po predložitvi končnega obračuna, se izvedejo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje.

Pododdelek 7a

Uvozna ureditve – obdavčljivi dogodek

Člen 61b

Za namene uporabe člena 369n Direktive 2006/112/ES je trenutek, ko je bilo sprejeto plačilo, trenutek, ko je davčni zavezanec, ki uporablja uvožno ureditev, ali kdo drug za njegov račun od prejemnika prejel potrdilo o plačilu, sporočilo o odobritvi plačila ali zavezo za plačilo, ne glede na to, kdaj je izvršeno dejansko plačilo, kar je prej.

Pododdelek 8

Valuta

Člen 61c

Če država članica identifikacije, katere valuta ni euro, določi, da je treba obračun DDV predložiti v njeni nacionalni valuti, se ta določitev uporablja za obračune DDV vseh davčnih zavezancev, ki uporabljajo posebno ureditev.

Pododdelek 9

Plačila

Člen 62

Brez poseganja v tretji pododstavek člena 63a in člen 63b davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, izvrši vsako plačilo državi članici identifikacije.

Plačila DDV, ki jih davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, izvrši v skladu s členi 367, 369i ali 369v Direktive 2006/112/ES, se nanašajo le na obračun DDV, predložen na podlagi členov 364, 369f ali 369s navedene direktive. Plačane zneske davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, naknadno prilagodi le s sklicevanjem na ta obračun, ne smejo pa se prikazati v drugem obračunu ali prilagoditi v enem od pozneje predloženih obračunov. Pri vsakem plačilu se navede sklicna številka zadevnega obračuna.

Člen 63

Država članica identifikacije, ki prejme višji znesek od zneska iz obračuna DDV, predloženega v skladu s členi 364, 369f ali 369s Direktive 2006/112/ES, preplačani znesek povrne neposredno zadevnemu davčnemu zavezancu ali posredniku, ki deluje za njegov račun.

Če je država članica identifikacije prejela znesek v zvezi z obračunom DDV, ki se pozneje izkaže za nepravilnega, in je ta država članica znesek že porazdelila med države članice potrošnje, te države članice potrošnje davčnemu zavezancu ali posredniku, ki deluje za njegov račun, neposredno povrnejo vsaka svoj delež preplačanega zneska.

Če pa se preplačila nanašajo na obdobja do zadnjega obračunskega obdobja v letu 2018, država članica identifikacije povrne ustrezni delež ustreznega dela zneska, ki ga je obdržala v skladu s členom 46(3) Uredbe (EU) št. 904/2010, država članica potrošnje pa povrne preplačilo, zmanjšano za znesek, ki ga povrne država članica identifikacije.

Države članice potrošnje po elektronski poti obvestijo državo članico identifikacije o znesku takih povračil.

Člen 63a

Če je davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, predložil obračun DDV na podlagi členov 364, 369f ali 369s Direktive 2006/112/ES, ni pa bilo izvršeno plačilo ali je bilo izvršeno plačilo manjše od zneska iz obračuna, država članica identifikacije davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, deseti dan po tem, ko bi moralo biti plačilo najpozneje izvršeno v skladu s členom 367, 369i ali 369v Direktive 2006/112/ES, po elektronski poti opomni o zapadlem DDV.

Država članica identifikacije po elektronski poti obvesti države članice potrošnje, da je bil opomin poslan.

Za vse naknadne opomine in ukrepe, sprejete za izterjavo DDV, je odgovorna zadevna država članica potrošnje. Če je take naknadne opomine izdala država članica potrošnje, se ustrezni DDV plača tej državi članici.

Država članica potrošnje po elektronski poti obvesti državo članico identifikacije, da je bil izdan opomin.

Člen 63b

Če obračun DDV ni bil predložen ali kadar je obračun DDV predložen prepozno ali je nepopoln ali nepravilen ali kadar plačilo DDV zamuja, morebitne obresti, kazni ali druge dajatve izračuna in odmeri država članica potrošnje. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, take obresti, kazni ali druge dajatve plača neposredno državi članici potrošnje.

Pododdelek 10

Evidence

Člen 63c

1. Evidence, ki jih vodijo davčni zavezanci, se štejejo za dovolj natančne v smislu členov 369 in 369k Direktive 2006/112/ES, če vsebujejo naslednje informacije:

- (a) državo članico potrošnje, v katero se dobavlja blago ali v kateri se opravljajo storitve;
- (b) vrsto opravljenih storitev ali opis in količino dobavljenega blaga;
- (c) datum dobave blaga ali opravljanja storitev;
- (d) davčno osnovo z navedbo uporabljene valute;
- (e) morebitno poznejše povečanje ali zmanjšanje davčne osnove;
- (f) uporabljeno stopnjo DDV;
- (g) znesek DDV, ki ga je treba plačati, z navedbo uporabljene valute;
- (h) datum in znesek prejetih plačil;
- (i) morebitna predplačila, prejeta pred dobavo blaga ali opravljanjem storitve;
- (j) če je izdan račun, podatke, ki jih račun vsebuje;
- (k) v zvezi s storitvami informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer ima prejemnik sedež ali stalni naslov ali kjer običajno prebiva, v zvezi z blagom pa informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer se začne in konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku;
- (l) dokaze o morebitnem vračilu blaga, vključno z uporabljeno davčno osnovo in stopnjo DDV.

2. Evidence, ki jih vodijo davčni zavezanci ali posredniki, ki delujejo za njihov račun, se štejejo za dovolj natančne v smislu člena 369x Direktive 2006/112/ES, če vsebujejo naslednje informacije:

- (a) državo članico potrošnje, v katero se dobavlja blago;
- (b) opis in količino dobavljenega blaga;
- (c) datum dobave blaga;
- (d) davčno osnovo z navedbo uporabljene valute;
- (e) morebitno poznejše povečanje ali zmanjšanje davčne osnove;
- (f) uporabljeno stopnjo DDV;
- (g) znesek DDV, ki ga je treba plačati, z navedbo uporabljene valute;
- (h) datum in znesek prejetih plačil;
- (i) če je izdan račun, podatke, ki jih račun vsebuje;
- (j) informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer se začne in konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku;

- (k) dokaze o morebitnem vračilu blaga, vključno z uporabljenimi davčno osnovo in stopnjo DDV;
- (l) številko naročila ali enotno transakcijsko številko;
- (m) enotno številko pošiljke, če je davčni zavezanec neposredno udeležen pri dobavi.

3. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, podatke iz odstavkov 1 in 2 zabeleži tako, da so lahko v elektronski obliki na voljo nemudoma ter za vsako posamezno dobavo blaga ali opravljeno storitev.

Če je bil davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, pozvan, naj po elektronski poti predloži evidence iz členov 369, 369k in 369x Direktive 2006/112/ES, vendar tega v 20 dneh od datuma zahtevka ni storil, država članica identifikacije davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, opomni, naj predloži te evidence. Država članica identifikacije po elektronski poti obvesti države članice potrošnje, da je bil opomin poslan.“;

- (6) v poglavju XI se vstavi naslednji oddelek

„ODDELEK 3

Posebna ureditev za prijavo in plačilo uvoznega DDV

(Členi 369y do 369zb Direktive 2006/112/ES)

Člen 63d

Za uporabo mesečnega plačila uvoznega DDV v skladu s posebno ureditvijo za prijavo in plačilo uvoznega DDV, kot je določena v poglavju 7 naslova XII Direktive 2006/112/ES, lahko veljajo pogoji, ki se uporabljajo za odlog plačila carinskih dajatev v skladu z Uredbo (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Za namene uporabe posebne ureditve lahko države članice predpostavljajo, da je pogoj, da je blago predloženo carinskemu organom za račun osebe, ki ji je blago namenjeno, izpolnjen, če oseba, ki blago predloži carinskemu organom, prijavi, da namerava uporabiti posebno ureditev in izterja DDV od osebe, ki ji je blago namenjeno.

(*) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2021.

Vendar države članice davčnim zavezancem in posrednikom, ki delujejo za njihov račun, dovolijo, da informacije, ki se zahtevajo v skladu s členi 360, 369c ali 369o Direktive 2006/112/ES, za registracijo v okviru posebnih ureditev predložijo že od 1. oktobra 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. novembra 2019

Za Svet
Predsednica
H. KOSONEN